ȘTIUTE ȘI... NEȘTIUTE

Începe returul. După luni de așteptare, iubitorii fotbalului se reîntîlnesc cu idolii lor. Ce mai e nou pe la echipe ? Ce-au mai făcut jucătorii ? Pentru dv., stimați cititori, am cules cîteva din... intimitățile fotbalului nostru.

• Să începem cu **Flavius Domide.** Simpaticul jucător arădean începe returul, în bună dispoziție. E și firesc. „Barza" i-a adus pe lume cel de-al doilea copil, o fetiță. Ce-și poate dori un tată mai mult decît o pereche ? Poate doar un nou titlu de campion.

• L-am întîlnit într-una din zile pe **Dumitrache.** Ne spunea că așteaptă returul, cu încredere. Că se gîndește la echipa națională. **„Cel mai mult — ne declara el — mă bucură faptul că mă simt bine din punct de vedere fizic, iar piciorul, care mi-a creat atîtea neplăceri anul trecut, nu mă mai doare de loc".** Succes, Florică !

• Pe baza notelor acordate de ziarul „Sportul", portarul **Mihai Ionescu** a realizat cea mai mare medie dintre jucătorii Petrolului. La 19 noiembrie 1971, Mișu a împlinit 35 de ani, dar proaspătul maestru emerit al sportului trăiește o a doua tinerețe sportivă.

Și încă un fapt : acest gentleman al gazonului se află în întrecere cu puștiul său, Mihăiță, care este elev în clasa a doua. Deocamdată, conduce Mihai Ionescu-jr. În carnetul său de note un singur 9 este rătăcit în suita de 10.

• Pentru unii jucători, perioada de pregătire a lăsat urme nedorite. Maestrul emerit al sportului **Mihai Mocanu, Pescaru** și **Olteanu,** de la Steagul roșu, datorită unor accidentări, vor privi meciurile de pe tușă. Se mai întîmplă.

• Returul care începe azi va prilejui ultimele arbitraje ale unora dintre cavalerii fluierului, de la noi. E vorba de excelenții arbitri **Cornel Nițescu** și **Iosif Ritter,** ambii purtători ai ecusonului U.E.F.A. Să le dorim arbitraje bune, pentru ca la vară despărțirea să fie cît mai fierbinte.

• La finele acestui retur se va acorda un nou titlu de campioană. În perioada de după război, titlul a revenit următoarelor echipe : **I.T.A.** (Flamura roșie, U.T.A.) — de șase ori, **I.C.O** — o dată, **C.C.A.** (Steaua), de 7 ori, **Dinamo** — de 6 ori, **Petrolul** — de 3 ori, și **Rapid** — o dată. Așadar, în întrecerea București—Provincie, scorul este 14—10 pentru fotbalul din Capitală. Va reuși U.T.A. să reducă din handicap ?

Constantin ALEXE

sportMagazin

„DOICA" ECHIPEI NAȚIONALE...

Își alege totdeauna locul de unde îi poate vedea pe toți. La mesele sărbătorești de după meciuri, la micul dejun, la dejun, la cină. Între două îmbucături își supraveghează copiii. **„Culaie, nu se poate domnule ! După desert. Stinge imediat țigara".** Acum face un semn amenințător spre cel mai depărtat loc al mesei. **„Radule, te rog, fără înghețată ! Ce, vrei să ne omorîm iar o săptămînă ca să dăm jos o jumătate de kilogram ?"** Acum a devenit — brusc — iritat. **„Ia te uită, și fata mare a lotului s-a apucat de fumat!"** Dar zîmbește imediat. **Dembrovschi** îi făcuse o șotie. Mima că trage dintr-o țigară **„Dane** (așta e Anca), **ai grijă să iuați două portocale pentru Puiu** (așta e Iordănescu) **în cameră".** Către noi : **„Ce voință la băiatul ăsta ! Fără să-i constîng renunță la cină numai și numai ca să nu depășească greutatea ! Cu oameni ca ăștia sigur că n-ai nici un fel de supărări".** Dar ne părăsește imediat. Toată grija lui, spre „trupă": **„Dinu, Dobrin, Uifăleanu, după ce faceți o mică plimbare, veniți să vă fac ședința de ionizări. Programați-vă la François pentru masaj. Dintre slăbuții mei, cine mai vrea să mănînce ceva ? Nimeni ? Atunci, să vă fie de bine..."**

Abia acum s-a mai liniștit puțin. Are timp și pentru o conversație cu cei de la masa lui. Subiectul preferat ? Buzăul. Să te ferești să spui că Metalul nu va intra în B ! Să te ferești, fiindcă nu vei mai avea pace cu el. Și să te mai ferești să spui că **Frățilă** și **Grozea... „hm, nu sînt cine știe ce jucători !"** Pentru că în băieții ăștia a crezut mult. Recunoaște că unul, fără voia lui, celălalt, mai mult din nazurile lui, n-au ajuns ce trebuiau. Observați categoriile de fotbaliști din care fac parte cei doi : un puncher și un îmblînzitor de balon. Temele de conversație pe care le poți angaja în continuare sînt fără limită și predilecție. Fotbal ? Cred că nu este jucător din prima divizie de la noi care să nu-i fi trecut prin mîini. Dacă pornești mai departe, la fotbalul internațional, vei găsi același deplin cunoscător de echipe, de jucători, de sisteme, de tactici, de organizare de cluburi...

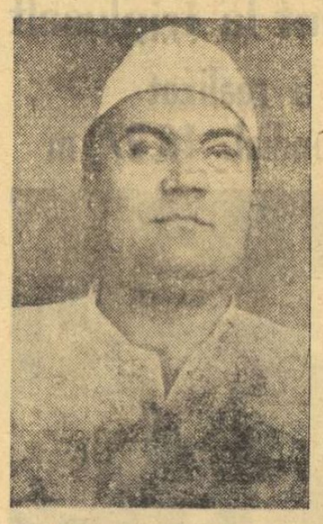

Pentru el, specialitatea profesională în care a ajuns binecunoscut peste hotarele țării (veți vedea mai jos...) nu-i o monopolizare a timpului și preocupărilor. Niciodată nu lasă să-i scape o premieră interesantă din teatru, e un pasionat al Operei și, cîte o dată, seara, băieții îl roagă să le fredoneze o arie sau o cantonetă napolitană. Cînd le face hatîrul, vei asculta o frumoasă voce de tenor liric...

Îi place șueta. Dar niciodată nu cade pradă ei. Ca în seara asta cînd, după vreo 15 minute se ridică, fără nici o formulă pregătitoare, și pornește spre camerele băieților. Va urma obișnuitul său rond pentru prevenirea oricărei surprize de ordin medical. Cele de ordin disciplinar au dispărut de mult din viața lotului. Mai tîrziu îl vei afla în camera lui. Pentru tratamentele curente. Printr-o colaborare ca în familie cu tricolorii a ajuns să realizeze un veritabil cabinet medical ambulant, de dimensiunile unei valize ceva mai mari. Acum, entorsele și întinderile, micile și aproape curentele accidentări sînt rezolvate din mers, rapid. Cînd a terminat toată treaba, abia atunci scoate mapa lui imensă și, pentru o jumătate de oră, își face cu o conștiinciozitate de elev premiant notările pentru fiecare jucător care are o fișă complexă și actuală, prin grija lui, și pleacă și vine de la club cu ea.

Renumele său în operațiile de menisc ca și pentru vindecarea beteșugurilor specifice fotbalistului este stupefiant pentru cel care nu a mai călătorit cu echipa națională. Din prima zi a sosirii la Istanbul, camera sa, cabinet medical improvizat, a fost luată cu asalt. Peste 15 jucători, toți din prima divizie turcă, au rugat să fie consultați. Unii au venit și din provincie. O face cu toată amabilitatea și cu o reușită care îi mărește faima. **La Salonic, Mazurakis** l-a rugat — îndată ce am sosit — să îl consulte pe un coleg de echipă. **La Atena, Humis** întreba cum pot veni pentru operații de menisc, la el, la **București,** cîțiva jucători de la **Panathinaikos** și **Olimpiakos.** Ortopezi de faimă din lume l-au lăudat ; medicii echipelor naționale de calibru te vor ruga imediat să-i transmiți complimente, salutări, cu o grijă care îți descoperă prețuirea lor.

Meciurile reprezintă, pentru el, nu numai o permanentă stare de alarmă, dar și un mare consum de pasiune. După-amiaza de pe Mithat Pașa a întruchipat un calvar. Cred că din minutul 15 al meciului (pe la ora 15) și pînă la ora 1 noaptea, cînd a ajuns cu **Mocanu,** în ambulanță, la hotel, n-a stat o clipă. Îl credeam zdrobit. Ne-am spus „noapte bună!" pe la 1 și jumătate. Nu puteam dormi și am ieșit să respir aerul răcoritor al Bosforului. O umbră masivă se strecura pe culoar, spre camera accidentatului. Era el. M-am uitat la ceas. Ora 3 dimineața. Mai tîrziu, din sala de baie de alături, se auzea, fredonată, de o frumoasă voce de tenor liric **„O sole mio".** Iar mi-am privit ceasul. 6 fix. Niciodată nu va intra la bărbierit un minut mai tîrziu. Cine putea fi matinalul tenor ? Nimeni altul decît doctorul DUMITRU TOMESCU, „doica" echipei naționale.

Eftimie IONESCU

PICĂTURI

• Fotbaliștii care „operează" la picioare se consideră poate colegii chirurgilor ortopezi.

• „90 de minute de joc"?, se mira un șahist. Găsesc că nu sînt suficiente pentru... unii înaintași.

• De obicei, jucătorii care își dau aere... luftează.

• E un fotbalist de marcă dar ca să și marcheze, trebuie să aibă și... adresă.

• Deși fotbalul se joacă numai cu piciorul, sînt unii jucători care dau adversarului... o mînă de ajutor.

Victor HÎLMU

În sfîrșit, începe!

— Mărțișor ți-am luat, cadou de ziua femeii ți-am adus, iar tu, mami; vezi cum ești ?!

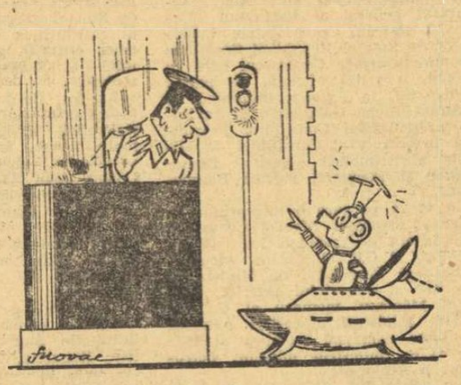

— Încotro e stadionul ?

— Răposatu' n-a fost niciodată la fotbal...
— D-aia a și răposat nevestico ; n-a avut pentru ce să trăiască !!!

— Alo, Aglăiță, e o coadă la sifoane... Cred c-o să stau vreun ceas și jumătate !!!

Desene de S. NOVAC

Jurăminte înainte de începerea returului

FLUIERUL — GHEATA — MINGEA — ȘI...

desene de AL. CLENCIU

RĂSPUNDE Ion Fostaru

NICOLAE BARBU, SEBIȘ. Dacă nu v-a dat un răspuns mulțumitor un poștaș... veritabil, cum vă exprimați dv., cu atît mai puțin aș putea face acest lucru eu, care doar fac pe... poștașul !

ATILLA SZOKE, BRAȘOV. „Vă scrie un junior al Steagului roșu, rugîndu-vă să-i spuneți ce virstă are noul „stegar" Cornel Pavlovici ?" De ce acest ocol, prin București ? Nu era mai simplu să-i întrebați chiar pe el ? Oricum, notați : la 2 aprilie, Pavlovici împlinește 30 de ani. Să sperăm că vă va oferi motive să-i felicitați nu numai pentru ziua lui de naștere !

ION NITIȘ, COMUNA BUGHEA DE JOS. Jucătorul care a executat o lovitură de la 11 metri are dreptul de a relua mingea respinsă de portar. Regulamentul nu-i permite, însă, să reia, tot el, mingea, la executarea unui penalty, în cazul cînd mingea a lovit bara și a revenit în teren. Dacă o face, totuși, el urmează să fie sancționat cu o lovitură liberă indirectă, întrucît a jucat pentru a doua oară mingea.

LAURENȚIU HIȘU, DEVA. Ați venit în concediu, la Vatra Dornei, pentru a angaja discuții în contradictoriu cu alți amatori de fotbal ? Asta o puteați face și la Deva ! În orice caz, să vă răspund la întrebări : 1. Steagul roșu n-a cîștigat niciodată Cupa României. 2. Ghergheli, de la Steagul roșu, este un jucător tînăr. Între el și fostul mijlocaș al lui Dinamo este o diferență de 10 ani. Dacă nu mai mult ! 3. Universitatea Cluj a cucerit, în ediția 1964-65, Cupa României, învingînd, în finală, cu 2—1, pe Dinamo Pitești (actualul F.C. Argeș).

OCTAVIAN HUCK, COMUNA ZAM. N-aș putea să vă spun cu precizie cînd a cunoscut echipa Ajax ultima înfrîngere, în campionat sau în meciuri internaționale. În orice caz, în ediția în curs, a campionatului olandez, n-a părăsit niciodată terenul învinsă. Dar, poți să știi cînd apare buturuga mică ?

VALER ROMAN, CLUJ. Reîncepe campionatul. Veți avea, deci, ocazia să-i întîlniți pe Sătmăreanu I și II, precum și pe Vigu, atît pe teren, cît și în coloanele noastre (și, sperăm, că nu în cadrul rubricii „Printre sute de rapoarte") !

VASILE CRIȘAN, BAIA MARE. Cele trei întîlniri dintre orașele București și Budapesta (de fapt, în toate aceste jocuri au evoluat reprezentativele de fotbal ale României și Ungariei) s-au încheiat cu următoarele rezultate: 2-1, 0—3, 0—6. Prima partidă s-a disputat la București, iar celelalte două, la Budapesta.

IOAN BUTEANU, LUGOJ. Se întîmplă, dar ar fi bine să nu se... întîmple. Oricum, aveți dreptate !

FREDERIC MOISES, RUPEA. Aveți toate motivele să fiți supărat pe mine ! Am fost atît de naiv, încît să comunic adresa dv unor pasionați ai fotbalului și, acum, dată fiind reputația dv. în materie de statistică fotbalistică, sînteți bombardat cu scrisori în care vi se solicită mai multe date decît le poți găsi într-un anuar. De pildă, M. P., din Vișeul de Sus, județul Maramureș, v-a scris : **„V-aș ruga extrem de mult să mă serviți și pe mine cu datele sinoptice ale campionatului Diviziei A, de la înființare și pînă în 1960. Menționez că doresc aceasta, nu pentru a mă etala în fața nu știu cărui, ci pentru propria mea delectare".** Dar aceasta evident, ar însemna o săptămînă de muncă pentru dv. ! Cum aș putea repara acum greșeala pe care am făcut-o ? Anunțînd că v-ați mutat în planeta Marte ? Dar, de cînd cu sondele și cu sateliții, nici acolo nu sînteți în siguranță. Te pui cu microbiștii ?

ANA-LIZA SCHAFFER TIMIȘOARA. Credeam că suporterii unei echipe își notează adresa ei, cînd apare în ziar, scutindu-ne astfel de sarcina de a o repeta la infinit. Poate că o vor face, măcar acum ! Notați, deci (dv. și alții) : clubul Steaua, București, Calea Plevnei nr. 114, sectorul 7.

Ilustrații : N. CLAUDIU

VERIFICAȚI-VĂ CUNOȘTINȚELE FOTBALISTICE

Știți... fotbal ? Presupunem că da. Este vorba doar de sportul pe care toți îl cunosc la perfecție — cel puțin așa pretind ! — nici o prevedere a regulamentului neconstituind un secret pentru ei.

Dar, înaintea fluierului de începere a returului, vă propunem cîteva teste. Dacă știți să răspundeți la întrebări, cu atît mai bine. Dacă nu — întoarceți ziarul și veți afla răspunsul exact.

După un atac al înaintării adverse, rămas fără rezultat, unul dintre apărători îl împinge cu mîna pe un înaintaș care se afla încă în careul la care s-a produs atacul, în timp ce mingea a ajuns în careul celălalt. Ce va acorda conducătorul jocului ?

(Lovitură de la 11 metri).

Ce se acordă în situația cînd portarul, după ce a prins mingea în mîini, o aruncă în mod intenționat într-un adversar care se găsește în afara suprafeței de pedeapsă ?

(Lovitură de la 11 m și avertizarea sau eliminarea portarului, dacă mingea a fost în joc, și numai avertizarea sau eliminare dacă mingea nu a fost în joc în acel moment).

În pauza dintre reprize, la cabine, un jucător lovește un adversar, fapt constatat de arbitru. Ce măsură trebuie luată ?

(Jucătorul respectiv va fi eliminat din joc, fără drept de înlocuire).

Dacă într-un joc competițional, bara transversală s-a deplasat sau s-a rupt și nu există posibilitatea de a o repara și de a o pune la loc, jocul poate continua ?

(Nu. Bara transversală nu poate fi înlocuită cu o frînghie, pentru a termina jocul).

Dacă arbitrul este lovit de minge în față și dacă mingea pătrunde în poartă, fără ca el să fi fost capabil să vadă acest lucru se poate acorda gol ?

(Da, dacă după părerea arbitrului de linie cel mai aproape de locul întîmplării, golul a fost înscris regulamentar).

Dacă mingea este trimisă direct în poarta adversă, dintr-o lovitură de începere, care va fi decizia arbitrului ?

(Se acordă lovitură de la poartă, în favoarea echipei adverse).

Un jucător cere să părăsească terenul de joc. În timp ce se retrage de pe teren, mingea fi parvine și el șutează, înscriind. Ce decizie va lua arbitrul ?

(Jucătorul va primi un avertisment, iar jocul va fi reluat cu o lovitură liberă indirectă executată de pe locul unde a fost comisă întîrzierea.)

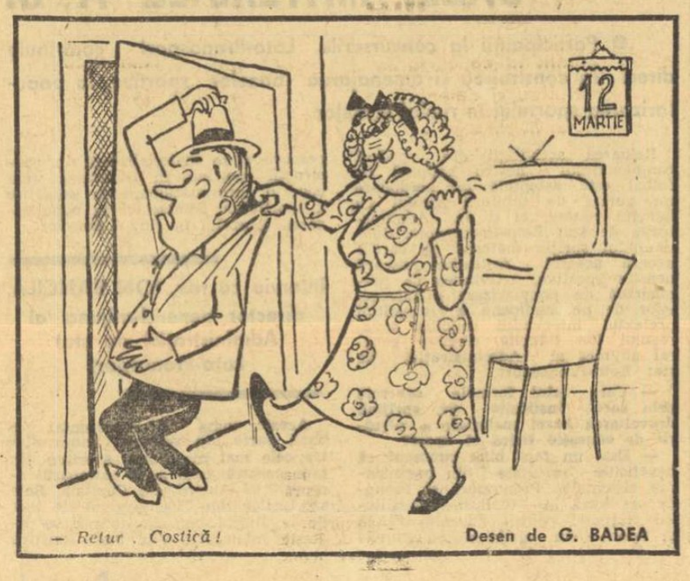

— Retur... Costică !

Desen de G. BADEA

La reluarea campionatului

...ȘI DESPRE SPECTATORI

Acum, cînd ne apropiem, minut cu minut, de relansarea campionatului, se cuvine — după atîtea amănunte privind terenurile și jucătorii, să ne îndreptăm privirile spre cel care este sufletul și buzunarul, inima și coloana vertebrală, corul antic și ritmul modern și — în sfîrșit — sarea și piperul meciurilor de fotbal : SPECTATORUL.

Originea spectatorului se pierde în negura timpurilor. După unii, el a apărut în preistorie, cînd asista la încăierările dintre brontozauri și dinozauri. Pe atunci, el era absolut imparțial. N-avea de ce să fie altfel, căci oricare dintre cele două echipe de fiare ar fi cîștigat, omul știa că pentru el tot rău era. Se pare că de acest sentiment ancestral, unii spectatori contemporani vor să fugă cu orice preț, socotind că este prea învechit să fii imparțial.

Mai tîrziu, omul asista la luptele de gladiatori, spectacol care l-a călit încă de pe atunci pentru unele scene ce pot fi văzute la meciurile de azi.

Astfel, din epocă în epocă, ajungem la spectatorul modern, care, în ciuda originii sale, vechi de milenii, își păstrează acea prospețime care, la fiecare început de sezon sportiv, îl face să reia drumul stadioanelor sau al prietenilor cu televizor. Trecem repede peste acele categorii care prezintă unele ciudățenii, dar al căror număr scade văzînd cu ochii. Astfel, trecem peste cel care vede ca un vultur cel mai mic „umăr" pus de „ceilalți", dar pe care-l lovește subit miopia, cînd unul „de-al lui" și-a întins adversarul pe gazon, ca pe plajă... Trecem și de acei care, încurajîndu-și echipa, se ajută cu tălăngi, sirene, huiduieli și sticle de bere, la adresa adversarilor. Este totuși, interesant și lăudabil cum înțeleg acești spectatori să-i ajute pe adversari să ducă viață sportivă, drept care sus-amintitele sticle de bere nu sînt aruncate niciodată pline. În ciuda acestei precauții, sticlele, deși goale, provoacă de cele mai multe ori amețeală echipei gazdă, care își simte terenul fugindu-i de sub picioare, timp de două, trei sau mai multe etape, după gravitatea cazului.

Mai trecem și de acel membru susținător, susținere care — însă — nu se manifestă printr-o cotizație către club, ci printr-o cotizație directă către vreun jucător sub formă de „cinste" la un local, unde mai întîi îl invită la „adio mamă" și după aceea la „adio fotbal".

Trecînd peste toate aceste categorii minore și efemere, ajungem la tine, SPECTATORULE, scris cu litere mari, microbist de toate vîrstele, care ai făcut din sport cea mai răspîndită pasiune. Azi, datorită ție, SPECTATORULE, chiar și dragostea a căzut pe locul II, ca număr de participanți. Într-adevăr, ca să-ți stea bine să iubești, trebuie să ai cel puțin 18 ani și cel mult 45 (afară de cazul cînd îți iubești nevasta, lucru pentru care se acordă dispensă de vîrstă). Pe cînd în materie de sport, granița anilor a dispărut : școlarii de vîrsta abecedarului ar prefera, în loc de o-i, oi, să silabisească D-O--B-R-I-N. Dobrin ; cît despre pensionari, azi discută mai puțin despre cum le merge sciatica și mai mult despre cum merge linia de mijloc a națională.

Tu, care toată săptămîna dai în astenie de la înghesuiala din tramvai, cînd te duci la meci socotești o adevărată destindere să te calce pe picior unul de 96 kg. Și dacă tipul mai pronostichează și victoria echipei „tale", ești în stare să-i ceri scuze că nu ți-ai pus pantofii de comandă și că te calcă pe sandale de 78 de lei.

Tu, care ți-ai pus în birou un afiș : VĂ RUGĂM NU FUMAȚI, cînd te fură meciul ești în stare să fumezi țigara cu partea aprinsă în gură și să nu-ți dai seama de această mică confuzie decît atunci cînd ajungi la filtru, în partea opusă.

Tu, care nu vii în vizită la mine (etajul 2) fiindcă nu am lift, cînd se termină meciul, contaminat de tinerețea de pe gazon, fugi după troleibuz, imaginîndu-ți că ești extremă, deși ai 52 de ani, 80 kg și 19 tensiune...

Tu care — la o fază frumoasă — mai întîi aplauzi și pe urmă te uiți dacă au creat-o „ai tăi", sau „ceilalți"...

Pentru toate acestea ți se cuvine și ție, acum, la reluarea campionatului, un sineer : SUCCES !... și un călduros : BRAVO !... pentru că toate cele de mai sus și încă multe altele sînt autobiografice. Că și eu tot spectator sînt...

FRED FIREA

ASISTENȚĂ PENTRU ANTRENORI

Zilele acestea, editura de cărți sportive trimite în rafturile librăriilor un nou volum adresat antrenorilor și instructorilor de fotbal, care simt imperios nevoia unor îndrumare metodice, mai curînd practice decît teoretice. Acestei cerințe îi răspunde cunoscutul antrenor iugoslav Voja Rajnovic într-o carte sintetică, extrem de concentrată, care oferă colegilor săi de pretutindeni, aproape de-a gata, mijloacele cele mai directe pentru pregătirea tinerilor jucători, precum și a seniorilor.

Volumul îl veți recunoaște după coperta:

VOJA RAJNOVIC : 100 de antrenamente de fotbal. Editura Stadion, București, 1972. Pag. 158, lei 5,25.

Noua lucrare prezintă un impunător complex de exerciții destinate antrenamentelor.

REFLECȚII DE PE TUȘĂ

• Cel mai frumos anotimp este primăvara. Apare gazonul !

• Fotbalul este sportul-rege. Încă nu s-a ivit un prinț moștenitor.

• Balonul, ca și pămîntul este rotund și se învîrtește în... gol, cu deosebirea că primul rătăcește, de multe ori, aiurea.

• Trebuie să ținem seama de schema tactică, dar aceasta nu ne împiedică să fructificăm o ocazie favorabilă... pe lîngă schemă.

• Cum se explică atîta atenție și considerație pentru cineva căruia... i se dă cu piciorul ?

Barbu ALEXANDRU

ADEVĂRURI TÎRZII...

CÎMPIA TURZII. În '68. C.F.R. Timișoara susține un meci important în divizia B cu echipa locală Industria sîrmei. Feroviarii reușesc să mențină scorul alb pînă în penultimul minut de joc. Atunci însă arbitrul dictează un penalty în favoarea gazdelor. Un penalty înseamnă un penalty, orice s-ar spune ! Dar, tocmai cînd își vedea iluziile spulberate, portarul timișorenilor **Korec** — azi goal-keeperul echipei Vulturii Textila Lugoj — apără senzațional lovitura și trimite balonul în corner. Toată echipa timișoreană e grămadă deasupra lui Korec, sărutîndu-l pentru minunea realizată. În euforia acelei generală, feroviarii de pe Bega uită că mai sînt cîteva minute de joc. Gazdele însă, nu uitaseră așa ceva. Ele execută cornerul și înscriu golul victoriei, în timp ce toată echipa timișoreană se află deasupra lui Korec în culmea bucuriei...

UNA DIN MINUNILE CUPEI povestită de o... victimă. Meciul acela de senzație dintre C.I.L. Blaj și Petrolul. **Constantin Cernăianu,** pe atunci antrenorul ploieștenilor, tine minte și azi, după ani și ani, pe unul din conducătorii asociației din Blaj. Persoana aceea l-a spus în seara dinaintea jocului că Petrolul va pierde cu 1—0. **„L-am lăsat să vorbească, făcîndu-i pe plac. Noi eram deținătorii trofeului, ne pregăteam să plecăm a doua zi după meci în Belgia, într-un turneu. Era absurd să mă gîndesc că, acolo, la Blaj, în fața unei echipe de care nu auzise mai nimeni... În preziua meciului, era un frig al naibii. În dimineața jocului însă a dat soarele și terenul a devenit un calvar. Îți intra piciorul în noroi pînă la genunchi. Arbitrul a zis să amînăm jocul pentru a doua zi. A doua zi însă, noi trebuia să plecăm în turneul belgian. Și am jucat atunci. Tot timpul s-a jucat la poarta gazdelor. În penultimul minut, un șut e respins din careul formației din Blaj, lovește un fundaș de-al nostru în spate, balonul ajunge tocmai în careul lui Sfetcu, și se oprește în noroi la cîțiva pași de poartă. Toată lumea a rămas ca electrocutată. Un fundaș al gazdelor însă, și-a revenit, a luat-o la fugă, a atins mingea cu sete și a înscris. După meci, tovarășul acela din conducerea asociației C.I.L. Blaj a venit și mi-a spus că nu trebuie să fiu supărat, doar mă liniștise cu o seară înainte în privința ...scorului partidei. Și, cum nu ajungea un necaz, a doua zi după „minune", am fost anunțați că nu mai plecăm în turneul belgian".**

RETURUL DIN '69 LA PITEȘTI „U" Cluj contra fostului său antrenor Teașcă. În seara dinaintea jocului, Bungău, „tunarul" de pe Someș, avea febră mare : 39.7. Toată noaptea, doctorul Pop l-a dat hapuri după hapuri, din două în două ore. Cu cîteva minute înaintea jocului, Bungău avea 38.5. Dar voia să joace neapărat, să demonstreze celui care-l adusese în lumea mare a fotbalului, lui Teașcă, că nu a greșit în privința lui. Doctorul însă nu voia să-l lase în teren. **„Pot să joc, doctore, zău pot"**, se ruga Bungău. Cînd l-a pus să facă cîteva genuflexiuni, a căzut însă din picioare. **„Pot să joc, doctore, zău pot !"** o ținea Bungău. Și a jucat cu febră mare. Timp de zece minute n-a dat în minge. L-a văzut imediat pe Fanea Lazăr scos la încălzire. A înțeles ce-l așteaptă. Așa a început să alerge, mai mult în neștire, după minge. Unde vedea mingea era și el. Halucina din cauza temperaturii. Dar n-a spus nimănui. Tinea neapărat să înscrie un gol în poarta argeșenilor. Prin minutul 85, doctorul a vrut să-l schimbe Fane Cirian, însă, s-a opus. **„Dacă a jucat 85 de minute, mai poate juca el încă cinci !".**

Peste două minute, Ionel Bungău înscria, cu stîngul său de dinamită, unicul gol al partidei. Teașcă nu se înșelase în privința lui Bungău.

Mircea BATRÎNU